

Cecilia Wikström (L), Europaparlamentariker.

TILLSAMMANS. Det vore inte en dag för tidigt att införskaffa gemensamma EU-medel och ge de europeiska räddningsmekanismer stärkta muskler och resurser, skriver debattören. Foto: TT

Nationalstatens tid är nu tydligt över

■ ■ Sida vid sida med de svenska brandmännen står hundratals kolleger från bland annat Tyskland, Polen, Italien och Portugal.

■ ■ Men även om de EU-stödda insatserna är guld värda behöver medlemsländerna ett än starkare samarbete, skriver Cecilia Wikström (L).

Den varmaste julimånaden på minst 260 år har försatt Sverige i en av de svåraste naturkatastroferna i mannaminne. Efter månader av alldeles för lite nederbörd och höga temperaturer kämpar räddningstjänsten, myndigheter och civilsamhället just nu intensivt för att få bukt med de många bränder som härjar runtom i vårt land samtidigt.

I skrivande stund har skog för över 600 miljoner kronor gått upp i rök, flertalet hus har brunnit ner och alldeles för många människor lever i oro för om också deras hem ska slukas av elden.

Mina tankar går till de människor som har drabbats av bränderna och de brandmän och andra frivilliga som riskerar sina liv för att bekämpa den. Lyckligtvis står vi inte ensamma vid fronten. Om det finns något gott i denna djupa kris så är det hur de pågående bränderna så tydligt visar på hur nationalstaternas tid är över. Hur vi är starkare tillsammans.

För sida vid sida med de svenska brandmännen står hundratals kolleger från Tyskland, Polen, Italien, Portugal, Danmark, Litauen och Norge. De har

kommit till undsättning med de vattenbombningsplan och helikoptrar som Sverige saknar, med extra brandbilar, material och mankraft, och framför allt

med solidaritet och försäkran om att vi med gemensamma krafter ska göra allt som står i vår makt för att tämja lågorna.

Tack vare vårt medlemskap i EU har vi också kunnat dra nytta av EU:s civilskyddsmekanism ECPM och ERCC, EU:s organ för nödsituationer som dessa, som båda bygger på frivilliga bidrag från medlemsländerna.

De två EU-organen samordnar den internationella assistansen och säkerställer att rätt insatser och rätt kompetens hamnar där de behövs så snabbt och effektivt som möjligt. De finansierar också delar av stödet och använder sig av EU:s satellitsystem Copernicus för att hjälpa det drabbade medlemslandet att övervaka bränderna och eventuella riskzoner.

Inget enskilt EU-land kan på egen hand klara av att hantera en stor naturkatastrof. När det oväntade inträffar blir varje extra hjälpsamt hand och verktyg

dyrbar i kampen om att rädda liv och minska förödelsen. Infernaliska, förödande och svårkontrollerade skogsbränder är uppenbarligen inte längre något som bara bör associeras med länder i södra Europa.

Det har hittills inte ansetts vara motiverat för Sverige att köpa in de dyra vattenbombningsflygplan och annan dyr utrustning som kan tänkas behövas för alla tänkbara katastrofscenarier.

Just därför, i skenet av dessa typer av bränder och andra naturkatastrofer, såsom jordbävningar och stormar, som alla tycks bli vanligare i vår omvärld, blir det uppenbart hur viktigt det är att EU:s 28 medlemsländer bedriver ett starkare och djupare samarbete.

För även om de EU-stödda räddningsinsatserna som just nu pågår i Sverige är guld värda, så visar de att EU:s katastrofberedskap har nått sin gräns i det nuvarande, frivilligbaserade formatet. Insatserna räcker tyvärr inte riktigt till. Därför är det beklagligt att den svenska regeringen motsätter sig EU-kommissio-

nens förslag om en omfattande plan för att säkerställa EU:s civilskyddsinsatser.

”Inget enskilt EU-land kan på egen hand klara av att hantera en stor naturkatastrof.”

Förslaget innefattar bland annat att EU bör köpa in egna flygplan och vattenpumpar, fältsjukhus och annat materiel att använda vid räddningsinsatser vid naturkatastrofer, epidemier eller terrorattentat, när medlemslandets egna resurser inte räcker till.

För mig står det klart, att införskaffa gemensamma EU-medel och ge de europeiska räddningsmekanismer som redan finns på plats stärkta muskler och resurser vore inte en dag för tidigt. Det skulle dessutom möjliggöra för varje medlemsland att bedriva en mer ansvarsfull budgetpolitik.

Vi måste våga tro på framtidens möjligheter och ta nya steg. Genom europeisk samordning, specialisering, och en tydlig ansvarsfördelning släcker vi bäst de bränder som flamar upp på vår kontinent.

CECILIA WIKSTRÖM (L)
Europaparlamentariker

Sjukvården är det största sveket

REPLIK Det är välkommet att Annika Strandhäll (S) (i Expressen 22 juli) vill prioritera förlossningsvård och forskning på hur förlossningsskador kan motverkas. Men trots det är sjukvården den rödgröna regeringens största välfärdssvek. Efter att regeringen valde att ta bort alliansregeringens kömiljard, som bidrog till att korta köerna, har vårdköerna fördubblats. Sverige behöver en ny moderatledd

alliansregering som tar ansvar för hälso- och sjukvården.

Ingen ska behöva känna sig otrygg eller osäker i mötet med mödravården eller förlossningsvården. Så ser det inte ut i dag. Trots att den rödgröna regeringen höjt skatterna med 60 miljarder kronor, känner många att de är oroliga att föda barn. Flera har fått föda barn i sina bilar på grund av långa avstånd till närmaste BB. När BB i Sollefteå lades ned av Social-

demokraterna erbjöds kvinnor kurser att föda i bil. Andelen förlossningsskador ökar, en större andel barn mår sämre efter förlossningen och fler nyförlösta måste återinskrivas akut. Situationen är oacceptabel.

Moderaterna vill stärka vårdkedjan mellan mödravård, förlossningsvård och eftervård med en miljard kronor om året. Då måste vi även kunna möta det skriande behovet av fler barnmorskor och därför satsar vi på 150 nya utbildnings-

Expressen 22 juli.

platser varje år. Dessutom satsar vi 400 miljoner kronor årligen så att sjuksköterskor kan vidareutbilda sig till bland annat barnmorskor och behålla sin lön under studietiden.

I vårt land ska människor känna sig trygga med att föda barn, därför anser vi att föräldrar själva ska få välja vårdgivare och att förlossningsvården finns tillgänglig inom rimliga reseavstånd.

CAMILLA WALTERSSON GRÖNVALL (M)
Socialpolitisk talesperson